Kraków, dnia 15 lutego 1948 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 4

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy

Poz. 44.

ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
z dnia 3 lutego 1948 r.

w sprawie ustalenia kategorii rzeźni.

Na podstawie przepisów § 34 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1928 r. o nadzorze weterynaryjnym (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597) ustalam, co następuje:

§ 1. Wszystkie rzeźnie publiczne i wywozowe, znajdujące się na terenie województwa krakowskiego, uznaję za rzeźnie większe, wszystkie zaś rzeźnie prywatne, uznaję za rzeźnie małe.

§ 2. Za wykonanie państwowego nadzoru weterynaryjnego nad rzeźniami, przysługuje wynagrodzenie w wysokości podanej w § 34 wymienionego na wstępie rozporządzenia przy uwzględnieniu mnożników, ustalonych przez Minstra Rolnictwa i Reform Rolnych oddzielnymi zarządzeniami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia i obowiązuje do odwołania.

Wojewoda:
w z. **Stanisław Przybysz**
wicewojewoda.

Poz. 45.

ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie

z dnia 10 lutego 1948 r.

o ogłoszeniu przedsiębiorstw skreślonych z wykazu przedsiębiorstw podlegających upaństwowieniu.

Na zasadzie § 51 ust. 1, a wobec upływu czasokresu zakreślonego przepisem § 61 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) — zarządzam ogłoszenie VIII wykazu przedsiębiorstw, które po myśli przepisów § 47 a w/wymienionego Rozporządzenia, w następstwie stwierdzonego w postępowaniu wyjaśniającym i odwoławczym braku warunków do zastosowania co do nich ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), zostały postanowieniem Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie i Głównej Komisji w Warszawie skreślone z ogłoszonego w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim wykazu przedsiębiorstw podlegających upaństwowieniu.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Komisji do spraw
upaństwowienia przedsiębiorstw:
w z. **Kowalski Jerzy**

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie z dnia 10 lutego 1948 r.

Wykaz Nr VIII.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Krak. Dziennik Wojew. numer — poz. data	Repertorium	Data postanowienia skreślenia w myśl § 47 a w/wym. rozp.
1.	Fabryka Czekolady i Wafli »Helia« — Kraków, Kolejowa 12	19—91 1 października 1946	A. 11/46	24 października 1947
2.	Fabryka Naczyń Blaszanych J. Schlesinger i Ska w Białej, ul. Legionów 42/44	19—91 1 października 1916	A. 3/46	31 października 1947
3.	Polska Spółka Akcyjna »Pharma«, Mgr. B. Jawornicki, Kraków, ul. Długa 48	10—37 31 marca 1947	A. 179/47	4 listopada 1947
4.	Eksploatacja żwiru i piasku Oświęcim-Brzezinka Nr 166	27—151 15 grudnia 1946	A. 118/47	13 listopada 1947
5,	Eksploatacja żwiru i piasku Kluczniko-wice-Rajsko	10—37 31 marca 1947	A. 184/47	13 listopada 1947
6,	Polski Przemysł Wstążkowy »Pe Pe-We« Ska z o. o. w Krakowie, Wielicka 9	25—133 1 grudnia 1946	A. 163/47	1 grudnia 1947
7.	Fabryka Sznurowadeł, Samuel Suessman Chrzanów, ul. Krakowska 41	25—133 1 grudnia 1946	A. 65/46	1 grudnia 1947
8.	Browar Parowy Grybów, Siołkowa, pow. Nowy Sącz	1—1 1 stycznia 1947	A. 140/47	11 grudnia 1947

Poz. 46.

OBWIESZCZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 23 stycznia 1948 r.

w sprawie zaświadczeń dla nowo zakładanych przedsiębiorstw.

Urząd Wojewódzki Krakowski podaje do wiadomości, że przystępuje do wydawania zaświadczeń przewidzianych w art. 2 ustawy z dnia 3. I. 1946 r. o zakładaniu nowych przedsiębiorstw i popieraniu inicjatywy prywatnej (Dz. U. R. Nr 3, poz. 18), określonych bliżej w rozporządzeniu wykonawczym z dnia 30. X. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 385).

Zaświadczenia te stwierdzają w swej treści, że nowo zakładane przedsiębiorstwo nie należy

do kategorii przedsiębiorstw, podlegających przejęciu przez Państwo, albo wymagających koncesji oraz, że dane przedsiębiorstwo stanowi nienaruszalną własność prywatną, a właściciel jego ma prawo rozporządzać nim w ramach obowiązujących przepisow. Nadto Państwo zapewnia w nich właścicielowi swobodę rozwoju jego przedsiębiorstwa oraz poparcie działalności gospodarczej w ramach ogólno-państwowego planu gospodarczego.

Tego rodzaju zaświadczenia będą wydawane po zbadaniu urządzeń technicznych oraz zdolności produkcyjnej i zdolności zatrudnienia przedsiębiorstwa na podstawie dołączonych do podania planów. Zwraca się uwagę ubiegających się o uzyskanie zaświadczenia na dokładne i zgodne z przepisami opracowanie planów, które winny zawierać wszystkie dane żądane przez ustawy i umożliwić szybką ocenę maksymalnej zdolności produkcyjnej oraz maksymalnej zdolności zatrudnienia na jedną zmianę.

Zaznacza się, że założenie nowych przedsiębiorstw w gałęziach przemysłu i komunikacji, objętych przepisami art. 3 ustęp 1 lit. A i C ustawy z 3. I. 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) wymaga uprzedniego uzyskania koncesji, udzielonej przez właściwego Ministra w porozumieniu z prezesem Centralnego Urzędu Planowania i że dla tych przedsiębiorstw nie są przewidziane wyżej określone zaświadczenia.

Przypadające opłaty skarbowe wynoszą w znaczkach stemplowych: 50 zł od podania, po 5 zł od każdego załącznika, 50 zł od zaświadczenia oraz w gotówce 50 zł tytułem zwrotu kosztów druku.

Odnośne podania składać należy w Wydziale Przemysłu i Handlu Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie, pl. Szczepański 5.

Za Wojewodę:
Kowalski Jerzy
Naczelnik Wydz. Przem. i Handlu

Poz. 47.

OKÓLNIK NORMATYWNY Nr 1
WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
z dnia 28 stycznia 1948 r., L. O. Pers. I-1/23/48

w sprawie terminów przedkładania wniosków awansowych.

Do
Ob. Ob. Kierownika Działu Rolnictwa i Reform Rolnych, Naczelników Wydziałów w Urzędzie Wojewódzkim Krakowskim oraz Starostów Powiatowych na terenie Województwa Krakowskiego.

W związku z zarządzeniem Ob. Prezesa Rady Ministrów zawartym w okólniku Nr 55 z dnia 5 listopada 1947 r. Nr O-III-14/3, w sprawie terminów awansów funkcjonariuszów państwowych (Dziennik Urzęd. M. A. P. Nr 22 ex 1947) zarządzam co następuje:

Wnioski dotyczące awansowania funkcjonariuszów stałych i prowizorycznych, jak również wnioski o zmianę wysokości wynagrodzenia pracowników kontraktowych należy mi przedkładać w dwu terminach, tj. w ciągu miesiąca kwietnia i w ciągu miesiąca września.

Do szczegółowo uzasadnionego wniosku należy dołączyć listę kwalifikacyjną danego pracownika w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda:
w z. **Mgr Marian Rubiński**
wicewojewoda

Poz. 48.

OKÓLNIK Nr 5/Sm/47
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 27 stycznia 1948 r., L. SG. 12-2/48

w sprawie udostępnienia targowisk dla spędu bydła.

Do
Obywateli Starostów jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych (wszystkich).

Urząd Wojewódzki Krakowski, Wydział Samorządowy zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 6. XI. 1947 r. Nr P. Z. I-14/36, oraz zgodnie z Instrukcją Komisarza Rządowego do spraw Organizacji Gospodarki Miejskiej zawiadamia, iż w przedmiotowej sprawie na wniosek Wydziału Wojewódzkiego Prezydium Woj.

Rady Narodowej uchwałą z dnia 14 stycznia 1948 r. postanowiło:

1. udostępnić targowiska, dla uprawnionych przez właściwego Starostę do urządzania spędów, z tym, że zezwoleń na udostępnienie targowisk, położonych w pobliżu granicy 2-ch powiatów, na które mają być spędzane zwierzęta z 2-ch lub więcej powiatów, udzielić może Wojewoda po myśli rozp. Min. Roln. z dnia 12. VI. 1926 r. o nadzorze weteryn. nad targowiskami, jarmark. itp. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597, § 3).

   Władze udzielające zezwolenia, opierają się na opinii czynników fachowych (Pow. lek. weter., Wydział Weterynaryjny Urzędu Wojew.);
2. władza udzielająca zezwolenia, zatwierdza równocześnie przedłożony przez osobę, lub instytucję ubiegającą się o zezwolenie, regulamin spędu;
3. wysokość opłat targowiskowych i wagowych pobierana będzie na podstawie zatwierdzonego regulaminu z tym, że 25% wpływów zostanie oddane do dyspozycji uprawnionych do zorganizowania spędów, na pokrycie kosztów urządzenia spędu. Pozostałe 75% wpływów zostaną przekazane Zarządowi Miejskiemu, lub Gminnemu, na pokrycie kosztów nadzoru weter., administracji i uporządkowania targowiska w ramach gospodarki budżetowej miasta, lub gminy;
4. w wypadku, gdyby spęd bydła był urządzony poza targowiskiem, lub placem miejskim, czy gminnym, zainteresowana gmina miejska, lub wiejska, na terenie której miejsce spędu się znajduje (np. rampa kolejowa) plac należący do Zw. Samop. Chłopskiej itp.) otrzyma 50% wpływów z opłat targowych.

1) Odpisy pisma Min. Przem. i Handlu;

2) odpisy instrukcji Komisarza Rządowego do spraw Organizacji Gospodarski Mięsnej;

3) wzory regulaminu zostały przesłane Ob. Ob. Starostom Powiatowym przy piśmie Komisarza Rządowego do Spraw Organizacji Gospodarki Mięsnej, Delegat na Województwo Krakowskie z dnia 10. XII. 1947 r. L. dz. V/1a/265/47.

W kwestiach spornych, które wynikłyby między urządzającymi spędy a organami samorządu, należy niezwłocznie powiadomić Urząd Wojewódzki, celem należytej koordynacji pracy w granicach interesów samorządu, oraz ogólno-państwowej gospodarki mięsnej.

Za Wojewodę:
Osiecki
Naczelnik Wydziału

Poz. 49.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 24 stycznia 1948 r.
Nr Rol./Ośw./Norm./Adm./1/48.

w sprawie wydawania naturalii w zbożu.

Do
wszystkich Inspektorów PRW, szkół rolniczych średnich i niższych, Uniwersytetów Ludowych oraz ośrodków szkolnych prowadzonych przez Wydział Oświaty Rolniczej w Krakowie na obszarze wojew. krakowskiego.

Urząd Wojewódzki Krakowski, Dział Rolnictwa i Reform Rolnych, Wydział Oświaty Rolniczej w Krakowie podaje w odpisie pismo okólne Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 29 lipca 1947 r. (Nr EK. I.-7/29) w sprawie wydawania naturalii w zbożu do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
Mgr Jan Borkowski
Naczelnik Wydz. Oświaty Roln

Załącznik Odpis

PISMO OKÓLNE
z dnia 29 lipca 1947 r.
(Nr EK I. 7/29)
w sprawie wydawania naturalii w zbożu.

Ze względu na brak dostatecznych rezerw zbożowych w r 1947/48 i postanowienia Podkomitetu Płac z 7. V. r. b. w sprawie wydawania połowy ordynarii w naturze zgodnie z pkt. 1 § 29 układu zbiorowego pracy dla robotników rolnych z dnia 29. V. 1947 r. pkt. 1, § 24 układu zbiorowego pracy z 20. XI. 1946 r. dla pracowników administracyjnych, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zarządza wypłacenie robotnikom rolnym i pracownikom administracyjnym **tylko 50% należności** bieżących, wynikających z umowy o świadczeniach w naturze z zastrzeżeniem, że z nowych zbiorów nie dokonuje się żadnych uiszczeń zaległych ordynarii, zaległości zaś reguluje się gotówkowo.

w/z Dyrektor Departamentu:
L. Pol

Poz. 50.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 26 stycznia 1948 r., L. SA. I-3-39/47

w sprawie przejęcia na własność nieruchomości poniemieckich.

Do

Obywateli Prezydentów miasta: Krakowa, Tarnowa i N. Sącza oraz Obywateli Starostów, jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych (wszystkich).

Główny Urząd Likwidacyjny pismem z dnia 7. I. 1948 r. L. Pow. I-76/Kr/92/47 zawiadomił Urząd Wojewódzki w sprawie przydzielenia na własność nieruchomości opuszczonych i poniemieckich Związkom Samorządu Teryt., że wszystkie mieszkalne nieruchomości tak opuszczone, jak i poniemieckie, oddane zostały na podstawie art. 7 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. . P. Nr 17, poz. 97) w tymczasowy zarząd zarządom miejskim i gminnym i że ten stan rzeczy musi pozostać bez zmiany, aż do wydania aktów ustawodawczych, które umożliwią ostateczne uregulowanie sprawy przekazywania nieruchomości stanowiących mienie opuszczone i poniemieckie na rzecz gmin miejskich i wiejskich.

Odnośne akty ustawodawcze są w opracowaniu.

Za Wojewodę:
Osiecki
Naczelnik Wydziału

Poz. 51.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 26 stycznia 1948 r., Nr Wet. Z. II-5/3/48

w sprawie zakazu wytwarzania i wprowadzania w obrót kultur różycowych.

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 grudnia 1947 r. Nr Wet. 2-III-8/74/47 i komunikuje jednocześnie, że tym samym zabronione jest używanie do szczepień trzody chlewnej kultury różycowej. Wzbronione jest również używanie do szczepień szczepionek różycowych zagranicznego pochodzenia.

O powyższym należy zawiadomić wszystkich lekarzy weterynaryjnych na tamt. terenie.

Za Wojewodę:
Dr Stefan Flek
p. o. Naczelnika Wydziału Weterynarii

Załącznik — Odpis

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
Nr Wet. 2. III. g/74/47

Warszawa, 23 grudnia 1948 r.

Wobec zmiany metody szczepienia trzody chlewnej przeciw różycy na podstawie art. 18 ustawy o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P Nr 77, poz. 673 z 1927) z dniem dzisiejszym odwołuję wydane uprzednio uprawnienia wytwarzania i wprowadzania w obrót kultur różycowych i z dniem 1 stycznia 1948 r. wzbraniam ich sprzedaży.

Równocześnie na podstawie art. 11 w. w. ustawy wzbraniam sprowadzania z zagranicy kultur i szczepionek różycowych.

V - Minister: (—) **Tkaczow.**

Poz. 52.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 26 stycznia 1948 r., Nr A. A. I/11b/3/48

w sprawie zezwolenia Zarządowi Stowarzyszenia „Opieka nad Oświęcimiem“ na przeprowadzenie zbiórki publicznej.

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych w województwie krakowskim, oraz Zarządu Miejskiego w Krakowie — Wydział Administracyjny.

Na podstawie art. 2 ust. 2) ustawy z dnia 15. III. 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22 ,poz. 162), oraz decyzji Min. Adm. Publ. z dnia 14. I. 1948 r. do L. dz. II/P. P./4796/47 — Urząd Wojewódzki zezwolił Zarządowi Stowarzyszenia »Opieka nad Oświęci-

miem« w Krakowie, ul. Szpitalna 2 na przeprowadzenie w dniu 13 czerwca 1948 r. zbiórki publicznej na terenie Państwa, podległym Zarządowi Ministerstwa Administracju Publicznej — z zachowaniem przepisów powołanej wyżej ustawy, oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. VII. 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych, oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638), tj.:

1) zbiórka prowadzona będzie w formie zbierania ofiar w gotówce do puszek, ,skrzynek lub worków, lub wpłacania ofiar przez ofiarodawców na konto czekowe wymienionego wyżej Stowarzyszenia,
2) fundusze uzyskane ze zbiórki przeznaczone będą na rzecz wspomnianego Stowarzyszenia,
3) osoby przeprowadzające zbiórkę zaopatrzone będą w przepisaną powołanym rozporządzeniem legitymację, potwierdzoną przez powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejsca przeprowadzenia zbiórki. Osoby organizujące i przeprowadzające zbiórkę, nie będą za swe czynności wynagradzane.
4) przebieg zbiórki oraz jej wyniki odnotowywane będą w rejestrze prowadzonym i przechowywanym zgodnie z powołanym rozporządzeniem,
5) wynik zbiórki i sposób zużytkowania zebranych ofiar będzie podany do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego i ogłoszony w jednym z miejscowych dzienników, w braku takiego w jednym z dzienników wychodzących w Krakowie, w ciągu miesiąca od ukończenia zbiórki.

W przypadku przekroczenia obowiązujących przepisów o zbiórkach publicznych, zastosowane będą rygory z art. 10 i 11 ust. 1 i 2 powołanej ustawy (cofnięcie pozwolenia i kary w trybie administracyjnym).

Powyższe Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i przestrzeganiu.

Zą Wojewodę:
Dr A. Brayer
Kierownik Oddziału

Poz. 53.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 26 stycznia 1948 r., Nr AA/Prz/VI/2/56/47

w sprawie udzielenia Komitetowi Budowy Kościoła w Górkach, pow. Mielec, zezwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych
w województwie krakowskim,
oraz
Zarządu Miejskiego w Krakowie — Wydział Administracyjny.

Na podstawie art. 2 ust. 1) lit. b) — ustawy z dnia 15. III. 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) — Urząd Wojewódzki udzielił Komitetowi Budowy Kościoła w Górkach, pow. Mielec, zezwolenia na przeprowadzenie w czasie od 1 lutego do 31 grudnia 1948 r. zbiórki publicznej na terenie Wojew. Krakowskiego z zachowaniem przepisów powołanej wyżej ustawy, oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14. VII. 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638), tj.:

1) zbiórka prowadzona będzie w formie zbierania przez upoważnionych przez Komitet zbieraczy — datków na książki zbiórkowe;
2) fundusze uzyskane ze zbiórki przeznaczone będą na budowę rzym.-kat. kościoła w Górce, pow. Mielec;
3) osoby przeprowadzające zbiórkę zaopatrzone będą w przepisaną powołanym rozporządzeniem legitymację, potwierdzoną przez powiatową władzę administracji ogólnej, właściwą dla miejsca przeprowadzenia zbiórki.
   Osoby organizujące i przeprowadzające zbiórkę nie będą za swe czynności wynagradzane;
4) przebieg zbiórki oraz jej wyniki odnotowywane będą w rejestrze — prowadzonym i przechowywanym zgodnie z powołanym rozporządzeniem;
5) wynik zbiórki i sposób zużytkowania zebranych ofiar będzie podany do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego i ogłoszony w jednym z miejscowych dzienników, w braku takiego, w jednym z dzienników wychodzących w Krakowie.

W przypadku przekroczenia obowiązujących przepisów o zbiórkach publicznych, zastosowane będą rygory z art. 10 i 11 ust. 1 i 2 ustawy (cofnięcie pozwolenia i kary w trybie administracyjnym).

Powyższe Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i przestrzegania.

Za Wojewodę:
Dr A. Brayer
Kierownik Oddziału

Poz. 54.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 26 stycznia 1948 r., Nr Wet. III-10a/27/47

w sprawie humanitarnego uboju zwierząt gospodarskich.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

W myśl §§ 4—10 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 sierpnia 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 502) wszystkie zwierzęta gospodarskie, przeznaczone na ubój, winny być przed wykrwawieniem, pozbawione przytomności sposobem mechanicznym lub prądem elektrycznym. Zgodnie z pismem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr Wet. 3-I-4/30 z dnia 19 grudnia 1947 r. w sprawie humanitarnego uboju zwierząt gospodarskich, Urząd Wojewódzki poleca zastosować przepisy wyżej wymienionego rozporządzenia we wszystkich rzeźniach na terenie tutejszego województwa, wprowadzając ubój humanitarny zwierząt gospodarskich przy pomocy przyrządów i narzędzi typów uznanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

Do przyrządów i narzędzi uznanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych należą:

1. Aparat iglicowy służący do pozbawienia przytomności bydła, a w mniejszych rzeźniach, przy małym nasileniu nierogacizny również do pozbawienia przytomności nierogacizny.

2. Kleszcze elektryczne do pozbawienia przytomności nierogacizny w rzeźniach, które dysponują prądem elektrycznym.

W końcu Urząd Wojewódzki nadmienia, że aparaty iglicowe, spłonki do tych aparatów oraz kleszcze elektryczne, można zamawiać w Spółdzielni Przemysłowo-Handlowej Lekarzy Weterynaryjnych R. P. Oddział w Krakowie, ul. Basztowa 22.

Za Wojewodę:
Dr Stefan Flek
p. o. Naczelnika Wydziału Weterynarii

Poz. 55.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 26 stycznia 1948 r., Nr A. A. I/11b/4/48

w sprawie zezwolenia Stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Pol. Czerw. Krzyż“ na zbiórkę publiczną.

Do
wszystkich Starostw Powiatowych w Województwie Krakowskim.
oraz
Zarządu Miejskiego w Krakowie — Wydział Administracyjny

Na podstawie art. 2 ust. 2, zd. 2 ustawy z dnia 15. III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) decyzją z 2. I. 1948 r. do L. dz. II. P. C./39/48 udzieliło Min. Adm. Publ. Stowarzyszeniu wyższej użyteczności »Polski Czerwony Krzyż« pozwolenia na przeprowadzenie na terenie Państwa, podlegającym zarządowi Ministerstwa Administracji Publicznej zbiórki publicznej. Zbiórka odbędzie się w czasie od dnia 1-go kwietnia do 31-go sierpnia 1948 r. w formie sprzedaży znaczków wartości 5 do 20 zł w lokalach związków samorządu terytorialnego za zgodą władz tych związków.

Urząd Wojewódzki poleca zarezerwowanie okresu od 1 kwietnia do 31 sierpnia 1948 r. na zbiórkę na rzecz P. C. K. w wymienionych lokalach.

Za Wojewodę:
Dr A. Brayer
Kierownik Oddziału

Poz. 56.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 27 stycznia 1948 r., Nr Wet. Z. II-2p/1/48

w sprawie ochronnych szczepień trzody chlewnej przeciw różycy.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

Stosownie do zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 grudnia 194 7r. Nr Wet. 2-III-2/17, Urząd Wojewódzki wprowadza następujące zasady, według których mają być prowadzone ochronne szczepienia trzody chlewnej przeciw różycy:

1) Z dniem 1 stycznia 1948 r. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych zarządził zmianę metody szczepienia trzody chlewnej przeciw różycy, wprowadzając w miejsce dotychczas stosowanych szczepień metodę kombinowaną (czynno-biernych), ochronne szczepienia świń „niezjadliwą kulturą różycową" szczepu prof. Stauba z Instytutu Pasteura w Paryżu. Metoda ta jest ogólnie obowiązująca. Szczepienia mogą wykonywać tylko lekarze weterynaryjni.

2) Dla zaopatrzenia terenu województwa krakowskiego został do wyrobu wymienionej szczepionki upoważniony Wojewódzki Zakład Higieny Weterynaryjnej w Krakowie. Cenę za 1.000 ccm szczepionki w ampułkach 5 ccm i 10 ccm, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustalił na 30.000 zł. Sposób zamawiania i nabywania szczepionki przez lekarzy weterynaryjnych zostanie podany w osobnym piśmie okólnym.

3) Szczepionkę stosuje się jednorazowo podskórnie (na wewnętrznej stronie uda lub u podstawy ucha) w ilości 0,5 ccm dla sztuk do 40 kg żywej wagi i w ilości 1,0 ccm u sztuk powyżej 40 kg żywej wagi. Przy dawkowaniu szczepionki należy uwzględnić grubość igły. W razie stosowania grubych igieł należy dawkę szczepionki dla małych świń nieco zwiększyć (nawet do 1.0 ccm), aby pod skórę została wprowadzona odpowiednio duża ilość szczepionki, wystarczająca do wywołania odporności. Ampułkę ze szczepionką należy przed użyciem dobrze wstrząsnąć. Przeterminowanych szczepionek używać nie wolno. Prosiąt w wieku do 3 miesięcy szczepić nie należy, ponieważ nie uzyskują odporności. Maciory wysokoprośne znoszą szczepienia bez szkody. Przy przeprowadzaniu szczepień należy zachować należyte środki ostrożności, używając igieł wyjałowionych przez gotowanie. Do szczepień należy używać osobnej igły dla każdej zagrody, a wskazanym jest używanie osobnej wyjałowionej igły dla każdej świni.

4) Do masowych szczepień ochronnych należy przystąpić najpóźniej z dniem 15 marca. br. Okres wiosennych masowych szczepień ochronnych winien być zakończony z dniem 31 maja, dążyć jednak należy do wcześniejszego ich zakończenia. Uzupełniające szczepienia mogą być przeprowadzane w ciągu całego roku (sztuki dorastające, nowonabyte itp.). W zagrodach zapowietrzonych różycą należy się ograniczyć do szczepienia tylko samą surowicą. Szczepionkę można zastosować dopiero w 10 dni później u świń szczepionych z konieczności. W miejscowościach zapowietrzonych pomorem świń szczepienia przeciwróżycowe winien przeprowadzać wyłącznie powiatowy lekarz weterynaryjny.

5) Przy masowych szczepieniach, opłatę za szczepienie wraz z materiałem szczepiennym i środkami odkażającymi, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustalił na 100 (sto) złotych od sztuki bez względu na jej wielkość. W wypadku niedostarczenia w terminie przez gromadę podwody i pomocy przy szczepieniach, można pobierać dodatkową opłatę od każdej szczepionej sztuki w wysokości wystarczającej na pokrycie tylko tych wydatków. Pobieranie dodatkowej opłaty, jej wysokość i powód pobrania należy odnotować w uwagach ewidencji szczepionych świń.

6) Zorganizowanie masowych szczepień trzody chlewnej przeciw różycy winien przeprowadzić powiatowy lekarz weterynaryjny (naczelnik Wydziału Weterynaryjnego Zarządu Miejskiego w Krakowie) w porozumieniu z samorządem terytorialnym, Związkiem Samopomocy Chłopskiej, organizacjami rolniczymi i społecznymi. W akcji winni wziąć udział wszyscy lekarze weterynaryjni czynni na terenie powiatu (miasta Krakowa), winni być również uwzględnieni lekarze weterynaryjni wojskowi, jeśli władze wojskowe im na to zezwolą. Wciągnięcie wszystkich lekarzy weterynaryjnych do akcji, ma na celu szybkie przeprowadzanie szczepień we wszystkich miejscowościach i całkowitą obsługę terenu.

Teren należy podzielić mniej więcej równomiernie między lekarzy weterynaryjnych i przydzielić im poszczególne miejscowości do przeprowadzenia w nich szczepień. Należy przewidzieć również zastępstwa w nieprzewidzianych wypadkach.

Akcja szczepień winna być przeprowadzona planowo. W porozumieniu z samorządem terytorialnym należy ustalić zgóry terminy szczepień. Dopuszczalne są później tylko wyjątkowe i małe przesunięcia. Ścisłe rozplanowanie szczepień jest konieczne. Ze względu bowiem na krótki termin ważności szczepionki również zakład produkujący szczepionkę musi ściśle rozplanować swoją produkcję i dostawy szczepionki w teren. Dla umożliwienia tego zakładowi produkującemu należy odpowiednio wcześnie przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu w dwóch egzemplarzach terminarz szczepień z podaniem dat i ilości potrzebnej w danym dniu do szczepień szczepionki. Pod odpowiednią datą należy przewidzieć zapotrzebowanie szczepionki w danym dniu w całym powiecie. Jeden egzemplarz terminarza Urząd Wojewódzki doręczy Wowódzkiemu Zakładowi Higieny Weterynaryjnej w Krakowie, wyznaczonemu do produkcji szczepionki dla terenu województwa krakowskiego.

O terminie szczepień w danej miejscowości powinni być sposobem przyjętym, powiadomieni odpowiednio wcześnie wszyscy mieszkańcy. Zawiadomienie należy powtórzyć na krótko przed terminem szczepienia. Sołtysi i zarządy miejskie dostarczą lekarzowi weterynaryjnemu, mającemu przeprowadzać szczepienia przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem szczepienia spis gospodarstw z wyszczególnieniem numeru domu, imienia i nazwiska posiadacza gospodarstwa i ilości posiadanych świń w wieku powyżej 3 miesięcy. Sołtysi, a w razie potrzeby także zarządy miejskie, obowiązane są również dostarczyć lekarzom weterynaryjnym przeprowadzającym szczepienia bezpłatnych podwód i pomocy przy szczepieniu.

7) Należy dążyć do tego, aby wszystkie świnie zostały zaszczepione. Tylko w ten sposób bowiem zabezpieczy się świnie przed różycą i usunie się grunt do szerzenia się różycy w terenie. Zezwoli to na skuteczne zwalczanie różycy i ograniczenie jej tylko do nieuniknionych przypadków. W przypadkach odmowy szczepień w poszczególnych gromadach, należy przyjąć pisemne oświadczenie właściwego sołtysa (Zarządu miejskiego), zawiadamiając o tym Powiatową Radę Narodową i Powiatowy Związek Samopomocy Chłopskiej.

Powiatowe Rady Narodowe mogą powziąć uchwały o przymusie szczepienia trzody chlewnej na ich terenie działania, lecz bez konsekwencji ze strony Skarbu Państwa. Odnośnie tego, Powiatowa Rada Narodowa winna być zawiadomiona pisemnie.

8) Celem spopularyzowania akcji szczepień i przekonania ludności o konieczności przeprowadzenia jej w pełnym zakresie, obejmującym całe pogłowie trzody chlewnej, należy rozwinąć szeroką propagandę wspólnie ze Związkiem Samopomocy Chłopskiej, organizacjami rolniczymi i społecznymi. Urząd Wojewódzki dostarczy odpowiedniej ilości afiszów i ulotek propagandowych.

9) Lekarze weterynaryjni przeprowadzający szczepienia, obowiązani są prowadzić ścisłą ewidencję szczepień z podaniem miejscowości, daty szczepienia, ilości zaszczepionych świń, oraz nr serii użytej szczepionki, jak również podaniem nazwisk tych właścicieli, którzy nie poddali swoich świń szczepieniu. Do ewidencji należy mieć dołączone, osobno zebrane spisy wymienione w końcowym ustępie punktu 6, z odnotowaniem w nich, w których gospodarstwach i ile świń zostało zaszczepionych. Niezależnie od tego, lekarze weterynaryjni winni prowadzić oddzielną ewidencję świń szczepionych samą surowicą. W ewidencji tej należy wykazywać datę szczepienia, miejscowość, nazwisko i imię posiadacza lub numer gospodarstwa, ilość zaszczepionych świń z podziałem na zaszczepione ochronnie, z konieczności i leczniczo, ilości zużytej surowicy i serii surowicy (nr kontroli).

10) Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych podało do wiadomości, że bierze pod uwagę możliwość wystąpienia sporadycznych przypadków zachorowań po szczepieniach wykonanych przy pomocy szczepionki wg. prof. Stauba, a mianowicie: a) o ile szczepienie zastosowano w okresie wylęgania choroby, b) w pierwszych 14 dniach po szczepieniu, tj. do czasu uzyskania odporności, c) w przypadkach przełamania nabytej odporności na skutek superinfekcji. W związku z tym każdy lekarz weterynaryjny przeprowadzający szczepienia winien posiadać odpo-

wiedni zapas surowicy przeciwróżycowej do szczepień leczniczych w ilości przynajmniej 1 litra na 1 litr szczepionki. W wypadku przeprowadzenia tego rodzaju szczepień leczniczych, należy się ograniczać do pobierania opłaty w wysokości rzeczywistej wartości użytej surowicy i ewent. zwrotu kosztów środka lokomocji. Przypadki zachorowań po szczepieniach, należy ściśle notować i podawać powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu.

—

11) Po zakończeniu z dniem 31 maja planowych szczepień ochronnych przeciw różycy należy przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu sprawozdanie, w którym należy podać: a) w ilu miejscowościach szczepienia przeprowadzono, b) w ilu miejscowościach szczepienia nie były przeprowadzane, c) w ilu gospodarstwach szczepienia przeprowadzono, d) w ilu gospodarstwach szczepień nie przeprowadzono, e) ile świń zostało ochronnie zaszczepionych szczepionką wg. prof. Stauba, f) ile świń nie zostało zaszczepionych, g) ile było przypadków zachorowań po szczepieniu, h) ile z tego świń padło. Sprawozdanie należy przedłożyć w terminie do 20 czerwca.

Niezależnie od tego należy podawać Urzędowi Wojewódzkiemu w wykazach dwutygodniowych zaraźliwych chorób zwierzęcych za okresy półmiesięczne następujące dane: a) w ilu zagrodach przeprowadzono szczepienia szczepionką, b) ile świń zaszczepiono ochronnie szczepionką, c) w ilu zagrodach przeprowadzono szczepienia samą surowicą (ochronne, z konieczności ,lecznicze), d) ile świń zaszczepiono ochronnie samą surowicą, w zagrodach, e) ile świń zaszczepiono z konieczności, f) ile świń zaszczepiono leczniczo, g) ile świń zaszczepiono ochronnie samą surowicą na targach, h) ile zużyto do wszystkich szczepień surowicy przeciwróżycowej. W związku z tym uchyla się tut. zarządzenie z dnia 25 listopada 1947 r. Nr Wet. II-2p/39/47 w sprawie okresowych sprawozdań o szczepieniach przeciwróżycowych.

Za Wojewodę:
Dr Stefan Flek
p. o. Naczelnika Wydziału Weter.

Poz. 57.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 27 stycznia 1948 r., Nr Rol./Ośw./Adm./Norm/2/48

w sprawie wydawania naturalii w zbożu.

Do
wszystkich szkół rolniczych średnich i niższych, Uniwersytetów Ludowych oraz Ośrodków szkolnych, prowadzonych przez Wydział Oświaty Rolniczej w Krakowie na obszarze województwa krakowskiego.

Urząd Wojewódzki Krakowski, Dział Rolnictwa i Reform Rolnych, Wydział Oświaty Rolniczej podaje w odpisie pismo okólne Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 września 1947 r. (Nr EK. I.-7/29) w sprawie wydawania naturalii w zbożu do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
Mgr Jan Borkowski
Naczelnik Wydz. Oświaty Roln.

Załącznik

Odpis

PISMO OKÓLNE

z z dnia 8. VIII. 1947 r.

(Nr EK. I. 7/29)

w sprawie wydawania naturalii w zbożu.

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 29. VII. 1947 r. Nr Ek. I. 7/29 w sprawie wydawania 50% ordynarii w naturze biorąc pod uwagę konieczność wyżywienia liczniejszych rodzin pracowników rolnych, polecam wydawać bieżące od 1. VII. 1947 r. wynagrodzenie w zbożu robotnikom rolnym (ordynariuszom i rzemieślnikom) i pracownikom administracyjnym przysługujące im z mocy układów zbiorowych według następujących zasad:

1) Wysokość ordynarii wydawanych w zbożu w roku gosp. 1947/48 oblicza się w stosunku do liczby członków rodziny pracującego. Podstawę wymiaru ogólnej wysokości stanowi liczba będących na utrzymaniu pracownika członków rodziny, łącznie z pracującym. Za członka rodziny uważa się żonę, w braku jej lub osoby z rodziny zajmującej się gospodarstwem domowym — gospodyni, dzieci do lat 16-tu, dzieci starsze o ile uczęszczają do szkoły, lub są niezdolne do pracy oraz rodzice pracującego ponad lat 60 lub niezdolni do pracy.

Jęczmień wydaje się w całości według norm układu zbiorowego.

2) Wysokość wydawanych w naturze zbóż dla robotników rolnych (ordynariuszy):

Ilość osób w rodzinie wraz z pracującym	Ordynarii w q	Stanowi % dotychczas ordynarii	Na przemiał	Razem w q
do 4 włącznie	7,0	50	0,7	7,7
do 5 włącznie	8,3	59	0,8	9,1
do 6 włącznie	9,6	68	0 9	1 ,5
do 7 włącznie	11,0	78	1,0	12,0

3) Wysokość wydawanych w naturze zbóż dla rzemieślników:

Ilość osób w rodzinie wraz z pracującym	Ordynarii w q	Stanowi % dotychczas ordynarii	Na przemiał	Razem w q
do 4 włącznie	8,0	50	0,8	8,8
do 5 włącznie	8,3	52	0,8	9 1
do 6 włącznie	9,6	60	0,9	10,5
do 7 włącznie	11,0	68	1,0	12,0

4) Wysokość wydawanych w naturze zbóż dla pracowników administracyjnych:

Ilość osób w rodzinie wraz z pracującym	Ordynarii w q	Stanowi % dotychczas ordynarii	Na przemiał	Razem w q
do 6 włącznie	9,6	50	0,9	10,5
do 7 włącznie	11,6	58	1,0	12,0

5) Równoważnik nie wydanych zbóż robotnicy rolni (ordynariusze i rzemieślnicy) i pracownicy administracyjni otrzymują w gotówce według ceny rynkowej przyjętej przy zakupach przez Państwowy Fundusz Aprowizacyjny w danym terenie (okręgu, województwie) na miesiąc, w którym winny być z mocy układu wydane ordynaria.

6) Poszczególne rodzaje wydawanych zbóż ustala się przez zmniejszenie ogólnej ilości zbóż przysługujących pracownikowi w %% stosunku do ogólnego zmniejszenia wydawanych ordynarii. W wypadku braku poszczególnych gatunków zbóż zezwala się na zamianę według przewidzianych w układach zasad.

7) Dla rodzin przekraczających stan 7-miu członków przyznać po 1 q (bez % przemiału) na osobę.

8) Robotników i pracowników administracyjnych rolnych, pobierających dotąd na mocy układu zbiorowego tylko 50% ilości ordynarii, którą otrzymują ordynariusze, nie obejmuje niniejsze zarządzenie.

9) Członków rodziny uprawnionych do korzystania z ordynarii ustala administracja majątku wspólnie z Komitetem Folwarcznym według wytycznych ustalonych w pkt. 1.

10) Członków rodziny niezdolnych do pracy ustala się jak w pkt. 9 na podstawie zaświadczenia lekarza.

11) Częściowe lub całkowite realizowanie przyznanych ordynarii musi być dokonywane dla wszystkich uprawnionych kategorii równocześnie.

w/z Dyrektor Departamentu:

L. Pol

Poz. 58.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 27 stycznia 1948 r., Nr Wet. IV-10/5/47

w sprawie załatwiania podań o zezwolenie na wykonywanie praktyki lekarsko-weterynaryjnej przez osoby nie posiadające dyplomu lekarza weterynaryjnego.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów powiatowych i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

Wobec zdarzających się przypadków, że osoby, które trudniły się zarobkowo trzebie-

niem zwierząt i nnymi czynnościami w zakresie praktyki lekarsko - weterynaryjnej, wnoszą podania o zezwolenie na wykonywanie tychże czynności — Urząd Wojewódzki stosownie do pisma Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 listopada 1947 r. Nr Wet. 1-I-5/31 wyjaśnia co następuje:

Do wykonywania praktyki lekarsko-weterynaryjnej w rozumieniu art. 1 dekretu z dnia 7 grudnia 1945 r. o wykonywaniu praktyki lekarsko-weterynaryjnej (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 337) mają prawo osoby wymienione w art. 3 i 4 tego dekretu. Oprócz tego, uprawnienia do wykonywania tej praktyki mogą uzyskać także osoby wymienione w art. 14 dekretu, tj. posiadające świadectwa felczerów weterynaryjnych w dawnym państwie rosyjskim, felczerów wojskowych wyszkolonych w wojsku polskim i posiadające świadectwa oglądaczy zwierząt rzeźnych i mięsa, ale tylko w zakresie i pod warunkami, które ustali w drodze rozporządzenia Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Oczywistym jest, że nie mogą uzyskać prawa do wykonywania tej praktyki osoby nie wymienione w art. 14 dekretu, a więc kastratorzy, znachorzy itp., zwłaszcza, że postanowienia art. 16 dekretu uchyliły moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 8 czerwca 1928 r. w sprawie zarobkowego leczenia i trzebienia zwierząt przez osoby nie posiadające dyplomu lekarza weterynaryjnego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 614) oraz inne przepisy wydane w przedmiotach unormowanych dekretem.

Osoby te, w razie wykonywania jakichkolwiek czynności z zakresu praktyki lekarsko-weterynaryjnej (a więc i trzebienia zwierząt), podlegają ukaraniu po myśli art. 12 dekretu. Sądy okręgowe rozpatrujące tego rodzaju sprawy karne na skutek żądań ukaranych, wydają wyroki skazujące.

Ponieważ postanowienia powołanego dekretu nie przewidują udzielania przez władze administracji ogólnej zezwoleń na wykonywanie praktyki lekarsko-weterynaryjnej, należy powiadamiać osoby wnoszące podania o takie zezwolenia, a należące do kategorii osób nie wymienionych w art. 14 dekretu, że podania ich pozostawia się bez merytorycznego załatwienia w trybie art. 71 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) dla braku podstawy prawnej i faktycznej. Zawiadomienie takie nie jest decyzją wydaną w toku instancji.

Za Wojewodę:
Dr Stefan Flek
p. o. Naczelnika Wydziału Weterynarii

Poz. 59.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 27 stycznia 1948 r., L. O. S. II/3a/1/47
w sprawie rewindykacji dzieci polskich z Niemiec.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych,
Ob. Ob. Prezydentów Miasta Krakowa, Tarnowa, N. Sącza, oraz
Ob. Burmistrza miasta Zakopanego.

Nawiązując do ankiety przeprowadzonej przez Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Ob. Ob. Prezydentów miast w swoim czasie na skutek tut. pisma z dnia 8 sierpnia 1945 r. L. K. 6 W/3/69/945 Urząd Wojewódzki Wydział Opieki Społecznej zarządza niniejszym:

1. Przeprowadzenie ponownych dochodzeń odnośnie wszystkich dzieci „zaginionych" w czasie wojny i okupacji, a to tak dzieci obywateli narodowości polskiej, jak również dzieci tych osób, które w czasie okupacji zgłosiły przynależność do narodu niemieckiego.

   Nazwiska tych dzieci należy ująć w spis imienny. Odnośnie każdego z tych dzieci, na których ślad się natrafi, winny organa prowadzące dochodzenia wypełnić dokładnie kartę spisową („spis dzieci zaginionych"), której wzór załącza się przy niniejszym (załącznik Nr 1).
2. Zebranie i dołączenie do omawianego spisu wszelkich ewent. znalezionych dokumentów, decyzji oraz korespondencji władz niemieckich odnośnie zaginionych dzieci (np. o odebraniu dzieci rodzicom) ewent. zarządzeń niemieckich w odniesieniu do dzieci, których rodzice pod jakimkolwiek pozorem zostali aresztowani lub wywiezieni, dalej zebranie metryk urodzenia oraz w miarę możności — fotografie dzieci, dowodów polskiego pochodzenia rodziców poszukiwanych dzieci i w ogóle zebranie

o tych dzieciach zaginionych wszelkich informacji w szczególności także co do miejsca wywiezienia wzgl. miejsca pobytu dziecka na obczyźnie. Akcją tą winny zająć się powiatowe referaty opieki społecznej, które w tej sprawie winny nawiązać kontakt z miejscowymi placówkami P.O.K. i inspektorami szkolnymi. Odnoszenie się do sądów w terenie jest zbyteczne, gdyż Urząd Wojewódzki Wydział Opieki Społecznej na własną rękę przeprowadził już odnośną ankietę w sądownictwie.

Najwłaściwszymi organami do szczegółowego przeprowadzenia dochodzeń będą zarządy gmin wiejskich i miejskich, tudzież gromad. Wymienione organa samorządowe winny wyszukać wszystkie osoby, które wywiezione w swoim czasie przez okupanta wróciły następnie na teren gminy (gromady) z obozów koncentracyjnych, obozów pracy i z robót przymusowych w Rzeszy i przesłuchać je w tym kierunku, a pozostawiły dzieci, lub też wywiezione zostały razem z dziećmi. Od tych osób przesłuchiwanych należy zebrać wszelkie ewent. wiadome i dane, co do kierunku i miejscowości, a przynajmniej prowincji niemieckich, do których dzieci te z rodzicami lub same zostały wywiezione wzgl. co do ewent. niemieckich zakładów wychowawczych lub rodzin niemieckich, do których dzieci oddane zostały celem germanizowania. Dla każdego zaginionego i poszukiwanego dziecka należy sporządzić „Kartę spisową“ wg. załączonego wzoru.

3. Ponadto należy ustalić czy na terenie powiatu — miasta — znajdują się jakiekolwiek akta urzędów i placówek partyjnych niemieckich, jak burmistrzów miast, landratów, urzędów pracy, urzędów badania rasy i osiedlenia itp. N. S. D. A. P. N. S. V.

Wszystkie materiały, dotyczące niemieckiej opieki społecznej i wszystkie akta, mogące mieć jakikolwiek związek z akcją rewindykacji dzieci polskich z Niemiec, należy zabezpieczyć i powiadomić o tym Urząd Wojewódzki Wydział Opieki Społecznej podając w krótkości jakich spraw konkretnych ewent. znalezione materiały się tyczą.

Dla orientacji Ob. Starosty — Ob. Prezydenta podaje się, że następujące urzędy okupacyjne brały udział w akcji germanizacyjnej:

1) Gaujugendamt,
2) Jugendämter bei den Regierungsbezirken,
3) Städtische Jugendämter,
4) Jugendämter bei der Kreisverwaltung,
5) Hitlerjugendämter,
6) SS. Rasse- u. Siedlungsamt,
7) Deutsche Volksliste,
8) N. S. D. A. P. — Amt für Volkstumsfragen,
9) Reichskommission für Festigung Deutschen Volkstums,
10) Lebensborn e V,
11) Volkspflegeämter,
12) Fürsorgeämter,
13) Geheime Staatspolizei,
14) Kriminalpolizei,
15) Arbeitsämter,
16) N. S. V.,
17) Landgerichte,
18) Ernährungs- und Wirtschaftsämter,
19) Gesundheitsämter (Abt. Rassenpflege),
20) Reichs-Adoptiasstelle bei der N. S. V.

4. Niezależnie od powyższego, Urząd Wojewódzki prosi o zbadanie i doniesienie czy i jakie zakłady opieki nad dzieckiem utworzone zostały przez władze niemieckie na terenie podległym władzy administracyjnej Ob. Starosty — Ob. Prezydenta.

Odnośnie tych zakładów utworzonych ewent. przez okupanta należy spowodować, wypełnienie kwestionariusza według załączonego wzoru (załącznik Nr 2).

5. O wydanych zarządzeniach i ich wynikach proszę tu donieść w terminie najpóźniej do dnia 15 marca 1948 r.

Do sprawozdania należy dołączyć karty spisowe dzieci i kwestionariusze ewent. zakładów.

Sprawozdanie negatywne należy również tu przedłożyć.

Za Wojewodę:
Mgr Ludwik Malkowski
Naczelnik Wydziału

Załącznik Nr 1.

KARTA SPISOWA
dzieci zaginionych.

1. Nazwisko i imiona dziecka oraz zdrobnienie używane przez rodzinę (przed wywiezieniem, zaginięciem) ....

2. Nazwisko i imiona dziecka (nadane przez Niemców) ....
3. Data i miejsce urodzenia dziecka lub przybliżony wiek ....
4. Adres dziecka przed wywiezieniem, zaginięciem ....
5. Pierwszy adres dziecka po wywiezieniu ....
6. Czy dziecko było zapisane na niemiecką listę narodową ....
7. Wygląd zewnętrzny, cechy fizyczne dziecka ....

8. Co dziecko może pamiętać, na co zareaguje, (jak zidentyfikować dziecko, gdy inne czynniki zawiodą) ....

9. Personalia rodziców (opiekunów) dziecka:
ojciec .... lat .... zawód .... narodowość .... przynależność państwowa ....
10. Co działo się z rodzicami w chwili, gdy dziecko zaginęło, zostało zabrane przez Niemców:
z ojcem ....
z matką ....
11. Obecny adres rodziców (opiekunów):
ojca ....
matki ....
(jeżeli zmarli — podać kiedy i gdzie, jeżeli zaginęli, podać ostatni adres) ....

12. Kiedy, od kogo i w jakich okolicznościach dziecko zaginęło, zostało zabrane przez Niemców: ....

13. Co było wiadomem o losie dziecka po zaginięciu, zabraniu przez Niemców ....

14. Jakie urzędy niemieckie interesowały się dzieckiem? ....

15. Czy dziecko było badane rasowo, gdzie i kiedy? ....

16. W jakich zakładach dziecko przebywało, w jakim czasie ....

17. Jakie starania przedsięwzięto celem odszukania dziecka, wydostania od Niemców ....
18. Ostatnie wiadomości o dziecku (data, ostatnie znane miejsce pobytu, dowód) ....

19. Gdzie i kiedy zgłoszono poszukiwanie dziecka (od zakończenia wojny do obecnego stanu) ....

20. Do kogo dziecko wróci? ....
21. Rodzeństwo — dalsza rodzina dziecka (podać nazwisko i imię, stopień, pokrewieństwo, adres) ....

22. Spis załączonych dokumentów i dowodów ....
23. Uwagi: ....

Wypełnił .... zgłosił ....

.... dnia .... 1948 roku.

Załącznik Nr 2.

KWESTIONARIUSZ

dla zakładu opieki nad dzieckiem, utworzonego przez władze niemieckie na terenach Polski.

Województwo .... Powiat ....

Miejscowość ....

1. Nazwa zakładu ....
2. Dokładny adres zakładu ....
3. Przez kogo prowadzony (właściciel) ....
4. Przeznaczenie zakładu ....
5. Dzieje zakładu w czasie okupacji ....

....

....

....

6. Ile dzieci zgłoszono do spisu dzieci zaginionych ....
7. Czy odnaleziono akta zakładu, listy dzieci ....

....

....

z okresu okupacji ....

....

....

Co się z aktami stało ....

....

8. Personel zakładu przesłuchany protokólarnie:

(protokóły dołączyć)

nazwisko i imię .... adres ....

....

....

....

nieprzesłuchany

nazwisko i imię .... adres ....

.... stanowisko ....

....

....

9. Uwagi: ....

....

....

Ilość załączników: ....

....

Badania przeprowadził: ....

Stanowisko służbowe: ....

....

....

.... dnia .... 1948 roku.

Poz. 60.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 28 stycznia 1948 r., Nr Z. M. I. - 1/12/48

w sprawie opieki lekarskiej nad uczniami Hufców Budowlanych „Świt".

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich).

Urząd Wojewódzki — Wydział Zdrowia podaje do wiadomości, iż uczniowie Hufców Budowlanych »Świt« korzystają z usług Ośrodka Zdrowia położonego najbliżej, na zasadach podanych w Dzienniku Wojew. Nr 30/47, poz. 152, załącznik Nr 4, § 6, oraz zał. Nr 2, § 2, pkt b) i d) i załącznik Nr 3. § 9 i 10.

Za Wojewodę:

Dr O. Anselm

Naczelnik Wydziału

Poz. 61.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 29 stycznia 1948 r., Nr A. A. V/2/66/47

w sprawie zapotrzebowania na artykuły metalowe, hutnicze, śruby, nity, wkrętki oraz farby, lakiery i emalie na I półrocze 1948 r.

Do

Ob. Ob. Przewodniczących Wydziałów Pow. Wojew. Krakowskiego (wszystkich),

Ob. Prezydenta Miasta Krakowa, Tarnowa, N. Sącza oraz Ob. Burmistrza m. Zakopanego.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że przydziały artykułów hutniczych, metalowych, śrub, nitów, wkrętek, farb, emalii i lakierów olejnych nie zostały wyodrębnione do rozdziału dla Ministerstwa Administracji Publicznej na I półrocze 1948 r.

W związku z powyższym zapotrzebowania na wyroby hutnicze, należy kierować bezpośrednio do Centrali Zbytu Żelaza i Stali w Krakowie, ul. Kopernika 6, na wyroby metalowe (drut, liny stalowe) oraz śruby, nity i wkretki — do Centrali Handlowej Przemysłu Metalowego w Krakowie, ul. Kopernika 6, zaś na farby, lakiery i emalie do Biura Sprzedaży Farb i Lakierów w Gliwicach, ul. Kościuszki 25.

Natomiast zapotrzebowania na farby, emalie i lakier olejny na II półrocze 1948 r. należy przesłać Urzędowi Wojewódzkiemu w terminie do dnia 15 marca 1948 r. ze szczegółowym uzasadnieniem. Celem usprawnienia wykonania zleceń oraz dostawy właściwych wyrobów, zależnie od przeznaczenia, należy podać w zamówieniu ścisłe dane wymagane przez Centralę Handlową Przemysłu Chemicznego, a to:

1) Rodzaj wyrobu: olejne, nitrocelulozowe, spirytusowe.
2) Symbol grupy względnie przeznaczenie barwiny (podkładowa, farba wewnętrzna, emalia, wewnętrzna lub zewnętrzna itp.).
3) Symbol koloru (żądany kolor barwiny).
4) Jaki przedmiot będzie malowany (drzewo, żelazo, blacha, metale kolorowe itp.).
5) Czy schniecie na powietrzu czy też w piecu.
6) Przy piecowych jaka temperatura i czas schnięcia.
7) Sposób malowania (pędzel, natrysk, zanurzenie).
8) Czy malowany przedmiot podlega wpływom atmosferycznym ewent. innym (działaniu kwasów, alkalii, wody).

Farby, lakiery i emalie olejne, jak również lakiery nitrocelulozowe i spirytusowe można zamawiać minimum w ilości 50 kg w jednym gatunku i kolorze.

Za Wojewodę:

W. Burtan

Naczelnik Wydziału

Poz. 62.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 30 stycznia 1948 r.

Nr Rol./Ośw./Norm./Adm./3/48

w sprawie składek ubezpieczeniowych.

Do

wszystkich szkół rolniczych średnich i niższych, uniwersytetów ludowych oraz ośrodków szkolnych prowadzonych przez Wydział Oświaty Rolniczej w Krakowie na obszarze województwa krakowskiego.

Urząd Wojewódzki Krakowski, Dział Rolnictwa i Reform Rolnych, Wydział Oświaty Rolniczej, wyjaśnia, że składki ubezpieczeniowe od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych pracowników rolnych, zatrudnio-

nych w gospodarstwach powiatowych ośrodków kultury rolnej winny być opłacane przez poszczególne szkoły i ośrodki szkolne z gospodarstw przez nie prowadzonych.

Szkoły i ośrodki szkolne prowadzone przez Wydział winny zgodnie z obowiązującymi przepisami dokonać zgłoszeń prowadzonych przez nie gospodarstw i stosownie do wymagań ustawowych przedkładać właściwym ubezpieczalniom odnośne wykazy robocizny.

Zgłaszać należy gospodarstwa rolne, ogrodowe, hodowlane, rybne itp. do właściwych Ubezpieczalni Społecznych.

Celem należytego i właściwego załatwienia tej sprawy, Wydział Oświaty Rolniczej wyjaśnia, co następuje:

1) W wypadku prowadzenia przez szkoły i ośrodki szkolne kilku gospodarstw równocześnie należy zgłosić każde z nich oddzielnie, a więc oddzielnie rolne, oddzielnie ogrodowe itp.

2) Gospodarstwa rolne i leśne liczące od 30 ha wzwyż należy zgłaszać od dnia ich prowadzenia.

3) Gospodarstwa rolne i leśne poniżej 30 ha należy zgłaszać z dniem 13 lutego 1946 r. wzgl. z datą późniejszą, zależnie od daty ich prowadzenia.

4) Gospodarstwa ogrodowe, hodowlane, rybne, należy zgłaszać od dnia faktycznego ich prowadzenia bez względu na wielkość ich obszaru.

5) Odnośnie do pracowników zatrudnionych w gospodarstwach ogrodowych, hodowlanych, rybnych sporządzać i przedkładać kwartalne wykazy robocizny.

6) W wypadku zatrudnienia zarówno w gospodarstwach rolnych i ogrodowych, hodowlanych, rybnych pracowników umysłowych należy od dnia ich zatrudnienia zgłosić ich do Ubezpieczalni na formularzu N. 1. znajdującym się w każdej Ubezpieczalni i przedkładać Ubezpieczalni miesięczne wykazy ich zarobków.

7) Licząc od 1. III. 1947 r. zgłaszać do ubezpieczenia na formularzu N. 1 wszystkich pracowników, tak fizycznych jak i umysłowych zatrudnionych w gospodarstwach rolnych względnie leśnych o obszarze powyżej 30 ha, zaś w gospodarstwach ogrodowych, hodowlanych rybnych bez względu na ich obszar.

Nie należy tylko zgłaszać do Ubezpieczalni tych pracowników, którzy zostali przyjęci do prac dorywczych z natury rzeczy krótkotrwałych z istotą pracy w danych gospodarstwach nic nie mających wspólnego, jeśli ich zatrudnienie przy tych pracach nie trwa bez przerwy przynajmniej 25 dni u tego samego pracodawcy.

8) Pracownicy fizyczni, zaangażowani przez Wydział Oświaty Rolniczej w charakterze kierowników, nauczycieli, instruktorów — nie podpadają pod przepisy niniejszego pisma i są zgłaszani i wygłaszani we właściwych Ubezpieczalniach bezpośrednio przez Wydział Oświaty Rolniczej.

Za Wojewodę:
Mgr Jan Borkowski
Naczelnik Wydz. Oświaty Roln.

Poz. 63.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 30 stycznia 1948 r., Nr Z. Og. 4d/2/48
w sprawie zatrudnienia niewidomych masażystów.

Do
Ob. Ob. Dyrektorów szpitali państwowych, samorządowych, prywatnych, lecznic, sanatoriów, oraz zarządów zdrojowisk na terenie Województwa Krakowskiego.

Urząd Wojewódzki — Wydział Zdrowia, na skutek pisma Zarządu Głównego Związku Pracowników Niewidomych R. P. w Warszawie, ul. Grottgera 17/7 z dnia 23 stycznia 1948 r. L. dz. 77/48 po porozumieniu się z Ministerstwem Zdrowia, prosi o zatrudnianie kwalifikowanych masażystów niewidomych, członków Związku, którzy chętnie przyjmą pracę w Szpitalach, Lecznicach, Zdrojowiskach, Sanatoriach itp. natychmiast.

W razie zapotrzebowania Ob. Ob. Dyrektorowie zechcą porozumieć się bezpośrednio z Zarządem Głównym w Warszawie.

Za Wojewodę:
Dr O. Anselm
Naczelnik Wydziału

Poz. 64.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 30 stycznia 1948 r., Nr Wet. Z. II-2k/6/48
w sprawie zwalczania zarazy stadniczej.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

W związku ze zbliżającym się okresem kopulacyjnym, Urząd Wojewódzki zarządza

na podstawie pisma Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dna 12 stycznia 1948 r. Nr Wet. 2-I-3/5, co następuje:

1. Odnowić cechy Z S u klaczy podejrzanych o zarazę i o zarażenie się przez ponowne wypalenie znaków. Znaki te należy odnawiać przy okazji okresowych badań.
2. Sprawdzić i doprowadzić do należytego porządku ewidencję klaczy podejrzanych o zarazę i o zarażenie się oraz zaprowadzić dokładną ewidencję ogierów licencjonowanych. Ewidencje te winny być prowadzone w dostarczonych na ten cel oddzielnych książkach.
3. Wykonać w całej rozciągłości tut. zarządzenie z dnia 9 stycznia 1948 r. Nr Wet. II-2k/144/47 w sprawie trzebienia ogierów nieuznanych.
4. Przed rozpoczęciem okresu kopulacyjnego dokończyć przeprowadzanie badań wszystkich ogierów i klaczy na kliniczne objawy zarazy stadniczej.
5. Przed rozpoczęciem okresu kopulacyjnego przeprowadzić dwukrotnie serologiczne badanie krwi od ogierów uznanych.
6. Wezwać wszystkich posiadaczy ogierów uznanych; pouczyć ich o obowiązkach na nich ciążących i doręczyć im za pokwitowaniem afisze ze wskazówkami, które należy przestrzegać na punktach kopulacyjnych w celu ochrony przed zarazą stadniczą.
7. W ciągu roku pobierać do badania serologicznego w przepisanych odstępach czasu krew od ogierów uznanych i państwowych oraz od klaczy podejrzanych o zarazę i zarażenie się.
8. Kontrolować rejestry stanowienia prowadzone przez posiadaczy ogierów uznanych i na stacjach kopulacyjnych ogierów państwowych.

Za Wojewodę:
Dr Stefan Flek
p. o. Naczelnika Wydziału Weterynarii

Poz. 65.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 31 stycznia 1948 r., Nr B. G. III-11/4/48

w sprawie uprawnienia na wykonywanie wróżbiarstwa.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich),
oraz
Ob. Prezydenta miasta Krakowa.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że w myśl wyjaśnienia Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 27 grudnia 1947 r. L. dz. IV. A. P. 8389/47 do wykonywania zawodu wróżbiarstwa nie mają zastosowania przepisy Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 27. X. 1933 r. (Dz U. R P. Nr 85, poz. 632) o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych, ponieważ regulują one urządzanie widowisk, produkcyj słownych, muzycznych itp. oraz innych przedsięwzięć, służących celom rozrywkowym i pokazowym. Ponadto cytowane przepisy mają zastosowanie jedynie do przedsięwzięć publicznych.

Ministerstwo Administracji Publicznej zwróciło się do Ministerstwa Przemysłu i Handlu o wypowiedzenie się, czy na podstawie definicji przemysłu zawartej w art. 1 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym, można by wróżbiarstwo wykonywane zarobkowo, samoistne i zawodowo zaliczyć do zajęć, do których mają zastosowanie przepisy pow. rozporządzenia, ponieważ nie jest ono wyłączone spod ich działania w dalszych postanowieniach prawa przemysłowego. Gdyby Ministerstwo Przemysłu i Handlu stanęło na stanowisku, że wróżbiarstwo nie jest przemysłem w rozumieniu art. 1 prawa przemysłowego, Ministerstwo Administracji Publicznej zaleci, w razie potrzeby, uregulowanie wykonywania pow. zajęcia w drodze rozporządzenia porządkowego wojewodów.

Za Wojewodę:
Dr A. Banach
Naczelnik Wydziału

Poz. 66.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 5 lutego 1948 r. O. S. III.- 39/9/48

w sprawie trybu udzielania subwencji na cele opieki społecznej.

Do

Wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Krakowskiego i Ob. Ob. Prezydentów miast w Krakowie, Nowym Sączu i Tarnowie.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z 28. IV. 1948 r. Nr Op. 1962/7 oraz z 26. XI. 1947 r. Nr Op. 5846/7 i w ślad za tut. zarządzeniem z dnia 19. VIII. 1947 r. L. O. S. III-39/46/947 Urząd Wojewódzki, Wydział Opieki Społecznej przesyła w załączeniu wykaz paragrafów i działów budżetowych budżetu Min. Pracy i Opieki Społecznej na rok 1948 z następującymi uwagami:

Zapotrzebowanie na kredyty z działu 4-go (wydatki osobowe Wojewódzkiego Wydziału Opieki Społecznej i Powiatowych Referatów Opieki Społecznej) sporządza bezpośrednio i przedkłada Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej Urząd Wojewódzki we własnym zakresie działania.

Dział VII budżetu »Świadczenia socjalne w zakresie opieki ogólnej« obejmuje na rok 1948 wszystkie kredyty państwowe w zakresie pomocy na opiekę społeczną. W dziale tym złączone zostały zatem tak kredyty na wyżywienie podopiecznych, które w budżecie na rok 1947 stanowiły osobny dział X, jak i kredyty na inną pomoc, które w budżecie na rok 1947 objęte były działem VIII.

Kredyty § 15 obejmują pomoc na opiekę nad matką i dzieckiem do lat 3:

1) w zakładach (domach matki i dziecka, domach małych dzieci, żłobkach itp.):
   a) wydatki na wyżywienie matek, dzieci i personelu,
   b) na prowadzenie zakładu wydatki administracyjne, osobowe i biurowe, wydatki na pościel, na pomieszczenie, na drobny remont i konserwacje, na transport lokalny, na szkolenie kobiet w Domach Matki i Dziecka itp.;
2) na opiekę pozazakładową (częściową) w punktach opieki nad matką i dzieckiem, izbach dworcowych itp.) na
   a) żywienie,
   b) prowadzenie (jak wyżej).

Kredyty z § 16 obejmują pomoc na opiekę nad dorosłymi niezdolnymi do pracy i na usamodzielnienie podopiecznych:

1) w zakładach:
   a) na wyżywienie,
   b) prowadzenie,
   c) prowadzenie warsztatów w domach szkolenia i pracy i w zakładach specjalnych;
2) w opiece pozazakładowej (kuchnie powsz., domy noclegowe, warsztaty pracy) na:
   a) żywienie,
   b) prowadzenie,
   c) wyjątkowe zapomogi pieniężne doraźne dla podopiecznych, którzy nie mogą korzystać z pomocy w naturze, zapomogi na opłacenie protez dla inwalidów cywilnych.

Z § 17 mogą być pokrywane wydatki na udzielanie pierwszej pomocy dla ofiar klęsk żywiołowych (pomoc w żywności i zasiłkach pieniężnych).

Przewidziana w § 18 pomoc dla ofiar wypadków politycznych obejmuje wydatki na zasiłki pieniężne i inne formy opieki dla osób zasłużonych w walce o niepodległość i demokratyczną Polskę, dla b. więźniów politycznych, dla poszkodowanych wskutek represji okupanta i działań wrogów ustroju demokratycznego, jak również na pomoc doraźną dla rodzin pozostałych po tych osobach, o ile znajdują się w ciężkich warunkach materialnych. Pomoc może być udzielana indywidualnie lub za pośrednictwem odnośnych organizacji.

Osobny § na pomoc dla poszkodowanych wskutek działań wojennych został zniesiony. Wydatki na ten cel mogą być pokrywane z kredytów § 15 i 16, jeżeli poszkodowani znajdują się w ciężkich warunkach materialnych i zaliczeni są do podopiecznych potrzebujących pomocy.

Kredyty z §§ 19, 20, 21, 22 i 23 otrzymują z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej bezpośrednio zarządy centralne odnośnych instytucji opieki dobrowolnej, a kredyt z § 24 prze-

widziany jest dla Wojewódzkich Wydziałów Opieki Społecznej.

§ 25 obejmuje wydatki na pomoc w leczeniu osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego oraz po ofiarach wrogów ustroju demokratycznego na podstawie rozp. Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z 19. X. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 263) i z 17. I. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 61), oraz pomoc dla związków samorządowych na koszta leczenia i pogrzebów podopiecznych (art. 1 i 2 dekretu z 22. X. 1947 r., Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 389).

W § 26 przewidziane są kredyty na zagospodarowanie ośrodków rolnych przy zakładach opiekuńczych. Pomoc przewidziana jest na prowadzenie ośrodków rolnych (wydatki administracyjne, robocizna, transport, drobny remont, zakup nasion, nawozów sztucznych i drobnych narzędzi rolniczych i ogrodniczych).

Przewidziane w § 27 kredyty obejmują wydatki na kursy szkoleniowe, wydawnictwa fachowo-instrukcyjne itp., w § 28 na organizacje i kontrolę akcji opiekuńczej, a w § 29 na zasiłki dla obywateli polskich zamieszkujących w kraju, a ubezpieczonych w swoim czasie w niemieckich kasach pensyjnych.

Wnioski kwartalne samorządów i instytucji opiekuńczych o subwencję na cele opieki społecznej winny być sporządzane zgodnie z nową nomenklaturą działu i §§ budżetu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej na rok 1948.

Zarządzeniem z dnia 28. IV. 1947 r. Nr Op. 1962/47 Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej ustaliło, że w kwartalnych wnioskach subwencyjnych umieszczanie dotacji dla terenowych oddziałów, centralnych instytucji społecznych (C. K. O. S., P. C. K., C. K. Żyd., R. T. P. D., Tow. Przyj. Żołn., Ch. T. P. D., Liga Kobiet itd.) dopuszczalne jest tylko w drodze wyjątku specjalnie uzasadniającego. Przepis ten z uwagi na złączenie dawnego działu X i VIII w jeden dział VII ulega zmianie w tym kierunku, że w kwartalnych wnioskach subwencyjnych w r. 1948 należy uwzględniać dotacje dla terenowych oddziałów wyżej wymienionych instytucji, lecz tylko na żywienie i według norm z r. 1947.

Każda poszczególna pozycja wniosków kwartalnych o subwencje (tak w podaniach jak i w wykazie podań) musi być uzasadniona następującymi danymi:

1) liczba placówek opiekuńczych, o ile instytucja prowadzi ich kilka (np. 2 domy opieki dla starców,

2) ilość podopiecznych i ilość personelu w tych zakładach wzgl. podopiecznych objętych daną akcją opieki częściowej,

3) kwoty subwencji przeznaczone:

a) na żywienie podopiecznych i personelu,

b) na inne wydatki (osobowe, lokalowe itp.) i na jakie, mianowicie:

Przykład: W § 2 domach dla starców prowadzonych przez P. K. O. S. w Grybowie i Muszynie przebywa obecnie — stan z dnia 31. I. 1948 r. — 60 podopiecznych i 5 osób personelu, kwota subwencji:

a) na żywienie 65 osób × 1.20 zł × 3 miesiące = 234.000 zł,

b) na inne wydatki: opał .... m³, czynsz za lokal, światło itp. 65 osób × 400 zł × × 3 mies. = 78.000 zł.

Zasadniczo wydatki na żywienie muszą obejmować najmniej ²/₃ (dwie trzecie) kwoty preliminowanej subwencji, pozostała zaś jedna trzecia może być użyta na wydatki administracyjne. Tylko drobne odchylenia są dopuszczalne.

4) W przewidzianej pomocy w opiece częściowej, jak zapomogi pieniężne, suchy prowiant itp. należy również podać jako uzasadnienie wysokość kwoty na jednego podopiecznego, np. udzielenie pomocy doraźnej w prowiancie (ewent. w gotówce) 15 osobom w miesiącu w wysokości 500 zł. 15 osób × 500 zł × 3 mies. = 22.500 zł.

Powyższy sposób uzasadnienia cyfrowego niezależnie od uzasadnienia konieczności udzielenia subwencji jest bezwzględnie obowiązujący we wnioskach (podaniach i w wykazie podań) o subwencję z §§ 15, 16, 17, 18, 23 i 25.

Uzasadnienie wniosków o subwencję z §§ specjalnych np. z § 26 winno również zawierać rzeczowe podstawy liczbowe.

Analogicznego uzasadnienia wymaga przyznanie starostwu koniecznych rezerw w poszczególnych §§.

Poszczególne rubryki wykazu podań winny być w sposób właściwy wypełnione. W rubryce 3 wykazu podań należy podawać oddzielnie sumy kwot z każdego paragrafu, w rubryce 7-ej

kwotę subwencji, o którą prosi samorząd, czy instytucja na daną akcję, w 8-mej kwoty własne przeznaczone na daną akcję w kwartale, rubryka 9 winna zawierać sumę kwot rubryki 7 i 8.

Uzasadnienia tak w podaniach jak i w wykazie podań nie mogą być formułowane ogólnikowo, lecz w sposób wyżej podany w punktach 1—4 niniejszego pisma. Ponadto należy uzasadnić zasadniczą potrzebę udzielenia subwencji.

Podania nieuzasadnione nie będą brane pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosków o subwencję.

W wykazie podań należy kolejno uwzględnić samorząd terytorialny, następnie instytucje opieki dobrowolnej, dalej kwoty na opiekę wykonywaną bezpośrednio przez referat opieki społecznej starostwa, w końcu ewent. rezerwy.

Do wykazu podań należy obowiązkowo dołączyć zestawienie według następującego wzoru:

ZESTAWIENIE OGÓLNE

kwot subwencji na cele opieki społecznej na kwartał ....

Przeznaczenie subwencji dla	§ 15	§ 16 itd.	Razem
samorządu terytorialnego	....	....	....
instytucji opieki dobrowolnej	....	....	....
pow. refer. opieki społecznej	....	....	....
ewentualne rezerwy	....	....	....
Razem . . .	....	....	....

Przy obliczaniu żądanych kwot subwencji należy się kierować następującymi wytycznymi:

Rodzaj zakładu	a) na osobę mieś. żywienie	(b prowadzenie
1) Domy małych dzieci, Domy matki i dziecka	2.400 zł	w/g uzasadnionych potrzeb
2) Żłóbki	2.000 zł	„
3) Punkty opieki nad Matką i Dzieckiem . .	750 zł	„
4) Izby dworcowe	100 zł	„
5) Opieka częściowa nad Matką i Dzieckiem (suchy prowiant)	400 zł	„
6) Zakłady opieki całkowitej dla dorosłych .	1.000 zł	600 zł
7) Schroniska	1.000 zł	600 zł
8) Kuchnie powszechne	300 zł	50—60 zł
9) Pomoc częściowa (suchy prowiant) . . .	300—400 zł	—

Podania o subwencje winny zawierać indywidualne preliminarze danych akcji i uzasadnienie, winny być sporządzone na znormalizowanych arkuszach i tu nadesłane bezwarunkowo w terminach przewidzianych w tut. zarządzeniu z 19. VIII. 1947 r. L. O. S. III-39/46/947, tj. 15. II., 15. V., 15. VIII. i 15. XI.

Za Wojewodę:

Mgr Malkowski Ludwik

Naczelnik Wydziału

Załącznik

CZĘŚĆ 18.

Budżet Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.
Dział 2. § Wojewódzkie Wydziały i Powiatowe Referaty Opieki Społecznej.

1. Płace.
2. Różne świadczenia osobowe.
2 a. Ubezpieczenia społeczne.
2 b. Dodatek wyrównawczy.
3. Podróże służbowe i przesiedlenia.

Dział 7. § Świadczenia socjalne w zakresie opieki ogólnej.

15. Pomoc na opiekę nad matką i dzieckiem.
16. Pomoc na opiekę nad niezdolnymi do pracy i na usamodzielnienie podopiecznych.
17. Pomoc dla ofiar klęsk żywiołowych.

18. Pomoc dla ofiar wypadków politycznych.
19. Pomoc dla C. K. O. S.
20. Pomoc dla P. C. K.
21. Pomoc dla Centr. Kom. Żydów w Polsce.
22. Pomoc dla młodzieży pracującej.
23. Pomoc dla instytucji społecznych opieki społecznej.
24. Zaopatrzenie podopiecznych w artykuły odzieżowe i gospodarcze.
25. Zwrot kosztów leczenia ubogich.
26. Zagospodarowanie ośrodków rolnych przy zakładach opiekuńczych.
27. Szkolenie pracowników opieki społecznej.
28. Organizacja i kontrola instytucji opieki społecznej.
29. Zasiłki gwareckie.

Poz. 67.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 6 lutego 1948 r., Nr Z. E. I/2/a/2/48

w sprawie szczepienia ochronnego przeciwko ospie w r. 1948.

Do wszystkich Starostw powiatowych na terenie województwa krakowskiego oraz Zarządu Miejskiego — Wydział Zdrowia Publicznego w Krakowie.

Na podstawie ustawy z dnia 19. VII. 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 113 ex 1934 r.) o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie Urząd Wojewódzki zarządza przeprowadzenie na terenie województwa krakowskiego przymusowego szczepienia ochronnego przeciw ospie naturalnej.

I. Przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciwko ospie podlegają:

1) pierwszemu szczepieniu (wakcynacji):
   a) wszystkie dzieci, które w terminie sporządzania wykazów nie ukończyły 1 roku życia,
   b) wszystkie dzieci szkolne dotąd niezaszczepione,
2) powtórnemu szczepieniu (rewakcynacji):
   a) wszystkie dzieci, które w terminie sporządzania wykazów ukończyły 6 lat,
   b) wszystkie dzieci w wieku szkolnym niezaszczepione dotąd powtórnie.

II. Będące w mowie szczepienie winno być przeprowadzone w terminie od 15. IV. do 1. VI. 1948 r. i od 15. VIII. do 1. X. 1948 r.

III. W terminie do dnia 10. III. 1948 r. winny być sporządzone wykazy osób podlegających szczepieniu przeciwko ospie. Wykazy te winny być sporządzone według załączonego wzoru, w 2-ch egzemplarzach (przez kalkę), jeden egzemplarz pozostaje w aktach lekarza powiatowego, drugi winien być przedłożony wraz ze sprawozdaniem Wojew. Wydziałowi Zdrowia.

IV. W terminie do dnia 15. III. 1948 r. lekarze powiatowi — Miejski Wydział Zdrowia przedłożą tut. Ooddziałowi Sanitarno-Epidemiologicznemu plany akcji szczepień, w których należy uwzględnić:

1) Ilość i nazwy poszczególnych okręgów szczepiennych.
2) Nazwiska osób przeprowadzających szczepienie w danym okręgu.
3) Adresy punktów szczepiennych.
4) Obszar obsługiwany przez dany punkt szczepienny.
5) Ilość osób podlegających szczepieniu:
   a) po raz pierwszy (wakcynacji),
   b) po raz drugi (rewakcynacji).

   Dane cyfrowe co do ilości osób podlegających szczepieniu winny być oparte na podstawie sporządzonych wykazów szczepiennych.
6) Terminy rozpoczęcia szczepienia i kontroli wyników.
7) Ilość potrzebnej krowianki ospowej w porcjach.

V. W sprawie szczegółowego opracowania planu i przeprowadzenia będącego w mowie szczepienia odsyłamy do rozporządzenia Mini-

sterstwa Zdrowia Publ. z dnia 15. III. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 261) w przedmiocie wykonania cytowanej na wstępie ustawy.

VI. Z przeprowadzonych szczepień należy przedłożyć Wojew. Wydziałowi Zdrowia — Oddział Sanitarno-Epidemiologiczny szczegółowe sprawozdanie według schematu podanego w instrukcji Ministerstwa Zdrowia N. N. K. przesłanej Ob. Ob. Lekarzom powiatowym — Miejskiemu Wydziałowi Zdrowia w Krakowie przy piśmie tut. z dnia 25. III. 1947 r. Nr Z. IV. 2 b/18/47 w następujących terminach:

1) Za okres wiosenny do dnia 20. VI. 1948 r.

2) Za okres jesienny do dnia 20. X. 1948 r.

VII. Terminów podanych w niniejszym zarządzeniu należy bezwzględnie dotrzymać.

Za Wojewodę:
Dr med. Feliks Westrych
Kierownik Oddziału Sanit.-Epidem.

Załącznik

LISTA

dla szczepień ochronnych przeciw ....

Województwo .... Starostwo ....

Gmina .... Miejscowość ....

L. p.	Nazwisko i imię	Adres	Rok u. odz.	I. szczep.	II. szczep.	Nr zaświadczenia	Uwagi

Poz. 68.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO
z dnia 9 lutego 1948 r. Nr Wet. N. - II. - 8/3/48.

w sprawie produkcji przetworów mięsnych peklowanych przeznaczonych do wywozu za granicę.

Do
wszystkich Ob. Ob. Starostów powiatowych
i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych okólnikiem Nr 32 z dnia 4 grudnia 1947 r. Nr Wet. 3-IV-1/40 unormowało postępowanie przy produkcji i wywozie za granicę bekonów i przetworów mięsnych peklowanych przeznaczonych do wywozu za granicę.

Stosownie do przepisów tego okólnika do przeróbki na bekony może być dopuszczone tylko mięso pochodzące z uboju w rzeźni, bekoniarni lub przetwórni do tego przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wyznaczonej. Do przeróbki zaś na przetwory mięsne peklowane może być dopuszczone również mięso z uboju dokonanego w innej rzeźni.

Na żądanie posiadaczy, zamierzających dostarczać przetwórniom szynki na przetwory peklowane, lekarze weterynaryjni — organa urzędowego badania winni je oznakować sposobem wypalania zamiast oznakowania przez nałożenie odbitek pieczęci.

O powyższym należy zawiadomić wszystkich lekarzy weterynaryjnych pełniących czynności organów urzędowego badania.

Za Wojewodę:
Dr Flek Stefan
p. o. Naczelnika Wydziału Weterynarii

Poz. 69.

OGŁOSZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 31 stycznia 1948 r.

o reaktywowaniu biura mierniczego przysięgłego Ob. inż. Kwiecińskiego Juliana w Krakowie.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 454 ex 1928), Urząd Wojewódzki Krakowski podaje do wiadomości, że Ob. inż. Kwieciński Julian wznowił wykonywanie czynności mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową biura w Krakowie, ulica Piotra Michałowskiego Nr 3, m. 3, Tel. 507-18.

Za Wojewodę:
Inż. Kazimierz Butkiewicz
Naczelnik Wydziału Pomiarów.

Poz. 70.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 26 stycznia 1948 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej dla dorożek konnych na obszarze miasta Krakowa.

Na podstawie art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), zmienionego ustawami z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 293), z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) i z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463), po wysłuchaniu opinii kolegium Zarządu Miejskiego i Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie, ustalam następującą taryfę maksymalną dla dorożek konnych na obszarze miasta Krakowa:

§ 1. 1. W obrębie dzielnic I do XXII miasta Krakowa należność wynosi:

1) za użycie dorożki konnej przez najwyżej 3 osoby z miejsca postoju za:
   a) pierwszy kwadrans jazdy . . zł 200
   b) każdy następny rozpoczęty kwadrans jazdy . . . . „ 100
2) za użycie dorożki konnej przez czwartą osobę (bez względu na czas trwania jazdy) . . . . . . „ 50
3) za bagaż powyżej 30 kg (bez względu na czas trwania jazdy) . . . „ 50
4) za każdy kwadrans czekania . . „ 100

2. Za jazdę w nocy (od godz. 22 do godz. 6) dolicza się 50% do należności, określonych w ust. 1.

§ 2. Wysokość należności za jazdę poza obręb dzielnic określonych w § 1 ust. 1 reguluje umowa.

§ 3. Niestosujący się do niniejszego zarządzenia będą karani w drodze administracyjnej po myśli art. 126 wyżej powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) grzywną do 10.000 zł lub aresztem do 14 dni. Niezależnie od powyższych kar, może być po myśli art. 128 tego rozporządzenia orzeczone odebranie koncesji.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Prezydent Miasta:
w z. **Stefan Dziwlik**
Wiceprezydent

Poz. 71.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 31 stycznia 1948 r.

o uznaniu dzielnic: I Śródmieście, III Nowy Świat, IV Piasek, V Kleparz i XXI Płaszów za obszar zagrożony wścieklizną.

Na podstawie § 327 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) zarządzam, co następuje:

§ 1. Dzielnice: I Śródmieście, III Nowy Świat, IV Piasek, V Kleparz i XXI Płaszów uznaje się za obszar zagrożony wścieklizną.

§ 2. Na obszarze zagrożonym wścieklizną, określonym w § 1:

a) psy winny być trzymane stale na uwięzi lub tak pomieszczone w obrębie domu (gospodarstwa), aby nie zachodziła możliwość zetknięcia się z obcymi ludźmi lub zwierzętami,

b) w razie wyprowadzania psów poza obręb domu (gospodarstwa) winny one być trzymane na smyczy i zaopatrzone w bezpieczne kagańce,

c) zakazane jest także swobodne puszczanie kotów.

§ 3. Przepisy § 2 dotyczą również psów i kotów wprowadzanych na obszar zagrożony wścieklizną lub przeprowadzanych przez ten obszar.

§ 4. Wyjątek od przepisów, zawartych w § 2 i 3, stanowią psy myśliwskie, służbowe psy Milicji Obywatelskiej, psy pociągowe i owczarskie pod warunkiem, że psy pociągowe będą zaopatrzone w bezpieczne kagańce, a psy myśliwskie, owczarskie i psy służbowe Milicji Obywatelskiej w czasie nieużywania ich do pracy będą trzymane w zamkniętych pomieszczeniach na uwięzi lub będą zaopatrzone w bezpieczne kagańce i prowadzone na smyczy.

§ 5. Wyprowadzanie (wywożenie) psów z obszaru zagrożonego wścieklizną (§ 1) jest dopuszczalne tylko za pisemnym zezwoleniem Zarządu Miejskiego, Wydziału Weterynaryjnego, ul. Felicjanek 6, po uprzednim uznaniu psa przez miejskiego lekarza weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę.

§ 6. Psy i koty, co do których nie będą przestrzegane przepisy niniejszego zarządzenia, złowione przez oprawcę podlegają zabiciu w ciągu 24 godzin.

§ 7. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia będą karani po myśli art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) aresztem do miesiąca i grzywną do 10.000 zł, albo jedną z tych kar.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast i obowiązuje do dnia 30 kwietnia 1948 r.

Prezydent Miasta:
w z. **Stefan Dziwlik**
Wiceprezydent

Poz. 72.

OBWIESZCZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 30 stycznia 1948 r.

o rejestracji i znakowaniu psów.

Wykonując rozporządzenie Wojewody Krakowskiego z dnia 12 sierpnia 1947 r. w sprawie rejestracji i znakowania psów (Krak. Dz. Woj. Nr 23, poz. 102), wydane na zasadzie art. 70 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 27, poz. 245) i § 331 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości i stosowania, co następuje:

Wszystkie psy na terenie miasta Krakowa, które ukończyły 2 miesiące życia, podlegają rejestracji i oznakowaniu. Rejestracja polega na wpisaniu psów do specjalnie na ten cel założonej księgi rejestracji psów, a oznakowanie psów — na trwałym umocowaniu do obroży znaczka rejestracyjnego.

Rejestrację psów na terenie miasta Krakowa przeprowadzają miejskie urzędy obwodowe oraz ich ekspozytury.

Posiadacze psów obowiązani są we właściwych ze względu na ich zamieszkanie miejskich urzędach obwodowych oraz ich ekspozyturach:

a) zgłosić się osobiście w terminie od dnia 9 do 28 lutego 1948 r. — celem dokonania rejestracji psów,

b) zgłaszać w ciągu dwóch tygodni sprzedaż, kupno, śmierć, zaginięcie, zmianę na stałe lub czasowe miejsca przebywania psów lub inne zmiany — celem wpisania odpowiedniej adnotacji w księdze rejestracji psów,

c) zgłaszać w ciągu dwóch tygodni zagubienie znaczka rejestracyjnego — celem otrzymania nowego znaczka.

Posiadacze psów winni dbać o to, aby psy stale nosiły znaczek rejestracyjny według wzoru, ustalonego przez Zarząd Miejski. Koszt tego znaczka w wysokości, ustalonej przez Zarząd Miejski, ponosi posiadacz psa.

Obowiązek dokonania niniejszej rejestracji ciąży na posiadaczach psów, niezależnie od obowiązku zgłaszania psów na formularzach dla wymiaru podatku od lokali — celem dokonania wymiaru podatku od psów na rzecz Gminy miasta Krakowa.

Osoby, nie stosujące się do zarządzeń zawartych w niniejszym obwieszczeniu, karane będą po myśli art. 98 wymienionego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. z uwzględnieniem postanowień dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) w drodze administracyjnej aresztem do jednego miesiąca i grzywną do 10.000 zł lub jedną z tych kar. Ponadto psy niezarejestrowane i nieoznakowane zgodnie z przepisami zawartymi w niniejszym obwieszczeniu podlegają zabiciu.

Prezydent Miasta:
w z. **Stefan Dziwlik**
Wiceprezydent

Dział nieurzędowy

OGŁOSZENIE PRZETARGU

Podaje się do publicznej wiadomości, że w dniu 17. III. 1948 r. o godz. 10, odbędzie się w gmachu Starostwa w Bochni (pokój nr 20) publiczny przetarg ofert pisemnych na dzierżawę obwodu rybackiego nr X, rzeki Raby, obejmującego grom. Chodenice, Bochnia, Proszówki, Krzyżanowice, Słomka, Baczków, Gawłów, oraz Majkowice z wszystkimi bocznemi dopływami w tej przestrzeni.

Dzierżawa rozpoczyna się z dniem 1 IV. 1948 r. i trwać będzie 10 lat do 1. IV. 1959 r.

Do obowiązków dzierżawy między innymi należy:

1) złożenie kaucji w wysokości jednorocznego czynszu;
2) płacenie czynszu z góry w ciągu miesiąca kwietnia każdego roku;
3) obowiązkowe zarybienie obwodu rybackiego wartości w/g wskazówek Urzędu Wojewódzkiego;
4) utrzymanie strażnika rybackiego itp.

Wadium licytacyjne w wysokości 1.000 zł należy złożyć w Kasie Skarbowej w Bochni przed rozpoczęciem przetargu. Pisemne oferty na dzierżawę obwodu rybackiego nr X, rzeki Raby z podaniem wysokości ofiarowanego czynszu rocznego należy w zamkniętych i opieczętowanych kopertach wnosić do Starostwa w Bochni (pokój nr 20), za potwierdzeniem odbioru najdalej do dnia 17. III. 1948 r. godz. 9. Bliższych wyjaśnień w sprawie warunków przetargu i dzierżawy obwodu rybackiego nr X Raby, udzieli w godzinach urzędowych Starostwo w Bochni.

Starosta Powiatowy:
w z. **Mgr Telichowski**
wicestarosta.

Utworzenie nowych Nadleśnictw Państwowych

Ministerstwo Leśnictwa rozporządzeniem z dnia 18. X. 1947 r., zn. II/org. 002/4, zarządziło utworzenie w obrębie Dyrekcji Lasów Państwowych Okręgu Krakowskiego 3 nowych Nadleśnictw Państwowych:

1. Alwernia — z siedzibą w Alwernii, pow. Chrzanów
2. Szczakowa — „ „ Szczakowej „ „
3. Szczurowa — „ „ Szczurowej „ Brzesko

Podwyższenie opłat dziennych w Państw. Szpitalu św. Łazarza w Krakowie, za leczenie chorych na oddziałach chirurgicznych.

Ministerstwo Zdrowia decyzją z dnia 29. I. 1948 r. L. I. 457/48 zezwoliło Państw. Szpitalowi św. Łazarza w Krakowie, na podwyższenie opłat dziennych za leczenie chorych umieszczonych na oddziałach chirurgicznych o 20%, z ważnością od 1 lutego 1948 r.

OGŁOSZENIA
o zagubieniu wzgl. skradzeniu dokumentów

Szuszkiewicz Roman, zamieszkały w Krakowie, ul. Solna 4, zgłasza zagubienie zielonego prawa jazdy, wystawionego mu przez Urząd Wojewódzki Krakowski w 1945 r.

Stanek Ludwik, zamieszkały w Szczakowej, pow. Chrzanów, zgłasza zagubienie zielonego prawa jazdy, wydanego przez b. Okręgowy Urząd Samochodowy w Krakowie w 1946 r.

Zarząd gminny w Myślenicach, unieważnia skradzione dnia 31 stycznia 1948 r. 4 kwitariusze, a to: nr 2 na podatek gruntowy, kwity 5591—5713; nr 3, na podatek gruntowy kwity 4071—4115; Nr 3, na podatek gruntowy, kwity 1—200; nr 1 na zaległe świadczenia rzeczowe, kwity 2621—2692.

Sebastian Sołtys, zamieszkały w Jurgowie nr 138, unieważnia dowód tożsamości konia, który zagubił. Dowód był wystawiony przez Zarząd Gminy Bukowiny Tatrzańskiej, powiat Nowy Targ.

Państwowe Kamieniołomy Dąbrowa-Klęczany w Nowym Sączu, Rynek 6, zgłaszają zgubę celem unieważnienia karty rejestracyjnej samochodu półciężarowego „Morris" nr 15781 Kraków, wystawionej dnia 8. I 1948 r. przez Woj. Wydział Motoryzacji w Krakowie na Wydział Komunikacyjny Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego, ul. Fabryczna 7, a zgubionej na trasie Nowy Sącz — Klęczany, dnia 13. I. 1948 r.

Warunki prenumeraty „Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego":

Przedpłata prenumeraty na rok 1948 wynosi kwartalnie . . . zł **400·—**
Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy lub jego miejsce . . . . „ **25·—**
Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egz. dowodowym . „ **300·—**

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz z zakupna poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, Oddział w Krakowie, konto czekowe **Nr. IV-1480**

Reklamacje z powodu nie otrzymania poszczególnych numerów Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena poszczególnego numeru jest zależna od jego objętości.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki", Kraków, ulica Basztowa L. 22.

Cena niniejszego egzempl. wraz z załącznikiem 150 zł.

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — **M 43246**